

Hermanis Paukšs

PANKŪKU FEJA

Darbojas:

LABĀ PANKŪKU FEJA
ĻAUNĀ BURVE RIJKOVARI
NABADZĪTE BUM BUM
TEICĒJS
PUTNIŅI

PANKŪKU FEJAS MĀJOKLIS.

Teicējs. Sensenos laikos, tāltālā zemē, vakar vai aizvakar kaut kur tepat blakus dzīvoja labā Pankūku Feja. Viņa bija tik neparasti laba, ka no rīta līdz vakaram cepa pankūkas. Un šīs izceptās pankūkas viņa lika bļodā uz galda, lai padziest, bet pēc tam devās dārzā, kur ar padzisušajām pankūkām baroja putniņus. Jā – fejas dārzā dzīvoja putniņi, kuri bija kā traki uz pankūkām...

Feja (iznāk no virtuves un iemet bļodā pankūku). Viena pankūka! (Prom, uznāk ar pankūku.) Otra pankūka! (Prom, uznāk ar pankūku.) Trešā pankūka! (Prom.)

Rijkovari (uznāk, nozog pankūku). Viena pankūka! (Prom.)

Feja (uznāk ar pankūku). Ceturtā pankūka! (Prom.)

Rijkovari (uznāk, nozog pankūku). Otrā pankūka! (Prom.)

Feja (uznāk ar pankūku). Piektā pankūka! (Prom.)

Rijkovari (uznāk, nozog pankūku). Trešā pankūka! (Prom.)

Feja (uznāk ar pankūku). Sestā pankūka! (Prom.)

Rijkovari (uznāk, nozog pankūku). Ceturtā pankūka! (Prom.)

Feja (uznāk ar pankūku). Septītā pankūka! Tā – nu man ir septiņas pankūkas! Rīta cēlienam pietiks. Tagad tikai jāļauj, lai padziest! Tad varēšu doties dārzā pabarot putniņus! Pag – lai pankūkas ātrāk dziest, pakāršu tās uz auklas! (Karina.) Viena pankūka!... Otra pankūka!... Trešā pankūka!... Bet kur tad ir ceturtā pankūka?... Kur piektā, sestā un septītā?... Es taču atceros, ka izcepu septiņas pankūkas, bet te ir tikai trīs!... Vai tiešām būs zemē nokritušas?... Nē, nav... Laikam būšu ko sajaukusi... Jāizcep vēl! Vismaz septiņas pankūkas putniņiem no rīta ir jāapēd! (Prom.)

Rijkovari (uznāk, nozog pankūku). Piektā pankūka! (Prom.)

Feja (uznāk ar pankūku). Ceturtā pankūka! (Prom.)

Rijkovari (uznāk, nozog pankūku). Sestā pankūka! (Prom.)

Feja (uznāk ar pankūku). Piektā pankūka! (Prom.)

Rijkovari (uznāk, nozog pankūku). Septītā pankūka! (Prom.)

Feja (uznāk ar pankūku). Sestā pankūka! (Prom.)

Rijkovari (uznāk, nozog pankūku). Astotā pankūka! (Prom.)

Feja (uznāk ar pankūku). Septītā pankūka! Nu gan jābūt visām! (Skaita.) Viena, divas, trīs... Ko?! Atkal trīs pankūkas!!! Nē, tas taču nevar būt! Man noteikti tās pankūkas kāds čiepj! Ei! Kurš čiepj manas pankūkas?... Putniņi, vai jūs tie esat?... Nē, putniņi tie nevar būt – kāpēc lai putniņi čieptu pankūkas, ja es viņus tāpat trīsreiz dienā baroju ar tām! Neko darīt – jāuzcep vēl četras pankūkas! (Prom.)

ATSKAN KLAUVĒJIENS.

Balss. Ielaidiet nabadzīti Bum Bum!... Ielaidiet nabadzīti Bum Bum!...

UZNĀK RIJKOVARI, NOZOG PĒDĒJĀS TRĪS PANKŪKAS, IEKLAUSĀS.

Bum Bum. Ielaidiet nabadzīti Bum Bum!...

Rijkovari. Iekšā! (Prom.)

Bum Bum (ienāk). Paldies jums, labie ļaudis... paldies, ka ielaidāt nabadzīti Bum Bum!

Feja (ienāk). Viena pankūka...

Bum Bum. Nē, mīlā kundze... es neesmu pankūka... es esmu nabadzīte Bum Bum...

Feja. Nabadzīte Bum Bum?

Bum Bum. Jā... nabadzīte Bum Bum...

Feja. Tad jau tu esi izsalkusi, ja esi nabadzīte?

Bum Bum. Jā, es esmu izsalkusi... es esmu nabadzīte... pie tam vēl Bum Bum...

Feja. Sēdies tik pie galda Bum Bum! Lūdzu! Te tev būs viena pankūka! Un te – vēl trīs!... Bet kur tad trīs pankūkas?

Bum Bum. Kādas trīs pankūkas?

Feja. Te uz auklas karājās trīs pankūkas!

Bum Bum. Tiešām? Uz auklas karājās trīs pankūkas?

Feja. Jā. Vai tu tās apēdi Bum Bum?

Bum Bum. Nē, es tās neapēdu...

Feja. Protams. Ja tu tās būtu apēdusi, tad neizskatītos tāda nabadzīte.

Bum Bum. Bum Bum.

Feja. Nu ja! Sēdies, Bum Bum, un apēd šo pankūciņu, tikai vispirms papūt, lai nav karsta! Es tikmēr tev vēl kādu uzcepšu! (Prom.)

Bum Bum. Paldies tev, labā Pankūku Feja! (Pūš uz pankūku.)

Rijkovari (uznāk). Kur Pankūku Feja?

Bum Bum. Aizgāja cept pankūkas.

Rijkovari. Ak tā? Un ko tu te dari?

Bum Bum. Es esmu nabadzīte Bum Bum... es pūšu pankūciņu... Bet kas tu tāda esi?

Rijkovari. Es esmu ļaunā burve Rijkovari!

Bum Bum. Rijkovari?

Rijkovari. Jā! Un tagad es redzu, ka varu aprīt šo pankūku!

Bum Bum. Nē! Tu nevari aprīt šo pankūku! Jo šī ir mana pankūka! Labā Pankūku Feja man to atvēlēja!

Rijkovari. Tu tagad paklusē! (Pievāc pankūku.) Bet fejai saki, ka pati to apēdi! Ja ne – es tevi pārvērtīšu par lietussargu! Gribi?

Bum Bum. Negribu.

Rijkovari. Tad dari, kā es teicu! Un novēli man labu ēstgribu!

Bum Bum. Labu ēstgribu, ļaunā Rijkovari!

Rijkovari. Paldies! Par ēstgribu es nesūdzos! (Prom.)

Feja (uznāk). Nu, nabadzīte Bum Bum? Vai apēdi pankūciņu?

Bum Bum. Apēdu...

Feja. Tad te tev būs vēl viena!

Bum Bum. Paldies tev, labā Pankūku Feja!

Feja. Ēd vesela! Tikai papūt! (Prom.)

BUM BUM PŪŠ PANKŪKU.

Rijkovari (uznāk). Nu? Kur ir mana pankūka?

Bum Bum. Nav te tavas pankūkas!

Rijkovari. Un kur tā ir?

Bum Bum. Es nezinu...

Rijkovari. Bet kas tā tur tev par pankūku?

Bum Bum. Tā ir mana pankūka!

Rijkovari. Tad atdod to man!

Bum Bum. Neatdošu! Es esmu ļoti izsalkusi!

Rijkovari. Es arī esmu izsalkusi!

Bum Bum. Mani tas neinteresē! Tu jau apriji vienu manu pankūku!

Rijkovari. Bet mani interesē! Un es tūlīt aprīšu vēl vienu tavu pankūku!

Bum Bum. Es kliegšu!

Rijkovari. Bet es tevi pārvērtīšu par lietussargu! Gribi?

Bum Bum. Negribu.

Rijkovari. Tad atdod pankūku!

Bum Bum. Ņem!

Rijkovari. Nevis: "Ņem!", bet: "Lūdzu, mīļā Rijkovari, te tev būs pankūciņa!" Nu, lietussarg, es gaidu!

Bum Bum. Es neesmu nekāds lietussargs!

Rijkovari. Tad pasteidzies, citādi tu būsi lietussargs! Nu?

Bum Bum. Lūdzu, mīļā Rijkovari, te tev būs pankūciņa...

Rijkovari. Paldies, Bum Bum, tu esi ļoti laipna! (Paņem pankūku.) Un Pankūku Fejai saki, ka pati to apēdi! Neaizmirsti par lietussargu! (Prom.)

Feja (uznāk). Nu, nabadzīte Bum Bum – kāpēc tu esi tik bēdīga? Vai apēdi pankūciņu?

Bum Bum. Apēdu...

Feja. Vai nebija laba?

Bum Bum. Ļoti laba...

Feja. Vēl gribēsi?

Bum Bum. Gribēšu!

Feja. Tad, lūdzu, apēd vēl šo pankūciņu, bet nu gan man jāizcep septiņas pankūkas maniem putniņiem, citādi viņi paliks izsalkuši! (Prom.)

BUM BUM MĒĢINA ĒST KARSTU, TAD PŪŠ.

Rijkovari (uznāk). Nu?

Bum Bum. Ko – nu?

Rijkovari. Runā!

Bum Bum. Ko runāt?

Rijkovari. Saki, kas tev jāsaka!

Bum Bum. Bet kas man jāsaka?

Rijkovari. Vai tad esi jau aizmirsusi? Labi – es tev atgādināšu. Tev jāsaka: “Lūdzu, mīļā Rijkovari, te tev būs pankūciņa!”

Bum Bum. Es neteikšu... Tu jau apriji divas manas pankūciņas, ļauj taču man vismaz vienu apēst!

Rijkovari. Nē!

Bum Bum. Kaut pusīti!

Rijkovari. Nē!

Bum Bum. Kaut mazu gabaliņu!

Rijkovari. Vai redzi lietussargu?

Bum Bum. Redzu...

Rijkovari. Tas kādreiz bija nabadzīte Bam Bam!

Bum Bum. Lūdzu, mīļā Rijkovari, te tev būs pankūciņa...

Rijkovari. Nu ko tu... Bum Bum... tev jau droši vien pašai gribas...

Bum Bum. Jā – man patiešām pašai gribas!

Rijkovari. Klusu! Tā tev nav jāsaka!

Bum Bum. Bet kā tad man jāsaka?

Rijkovari. Tev jāsaka: “Nē, mīļā Rijkovari, es esmu tā pieēdusies, ka nespēju vairs pankūkām pat virsū skatīties!”

Bum Bum. Bet tas taču nav tiesa!

Rijkovari. Un kas par to, ka nav tiesa? Tā ir pieklājīgi!

Bum Bum. Bet vai atņemt nabadzītei Bum Bum pēdējo pankūciņu ir pieklājīgi?

Rijkovari. Klusu! (Rāda lietussargu.) Vai zini, kas kādreiz bija šis lietussargs?

Bum Bum. Nabadzīte Bam Bam...

Rijkovari. Nu? Kā tev jāsaka?

Bum Bum. Nē, mīļā Rijkovari... es esmu tā pieēdusies... ka nespēju vairs pankūkām... pat virsū skatīties...

Rijkovari. Labi, tad sāksim no sākuma! Ar to pirmo teikumu. Lūdzu!

Bum Bum. Lūdzu, mīļā Rijkovari... te tev būs pankūciņa...

Rijkovari. Nu ko tu... Bum Bum... tev jau droši vien pašai gribas...

Bum Bum. Nē, mīļā Rijkovari... es esmu tā pieēdusies... ka nespēju... vairs pankūkām... pat virsū skatīties...

Rijkovari. Nu tad gan... tad gan es atļaušos šo pankūciņu... vienu pašu... Paldies tev, labā Bum Bum...

Bum Bum. Lūdzu...

Rijkovari. Bet, ja tev Pankūku Feja ko prasa, tad neizmirsti par nabadzītes Bam Bam likteni! (Prom.)

Feja (uznāk). Nu, nabadzīte Bum Bum, vai būs kaut cik remdējusi izsalkumu?

Bum Bum. Nē, labā Pankūku Feja – liekas, ka nebūšu vis...

Feja. Tad gan tu esi stipri izsalkusi!... Tomēr trīs pankūciņas tev vēderā jau ir, tāpēc tagad mazliet pacieties un palīdzi man pabarot putniņus, tad varēšu atkal tev kādu pankūciņu izcept!

Bum Bum. Jā, labā Pankūku Feja – tu tikai pasaki, kas man jādara!

Feja. Es cepšu un nesīšu pankūciņas, bet tu tā karini uz auklas, lai ātrāk atdziest! Putniņus nedrīkst barot ar karstām pankūkām!

Bum Bum. Labi, mīļā Pankūku Feja – es tev palīdzēšu!

Feja. Tad ņem – uzkarini šo pankūciņu! (Atdod pankūku un prom.)

BUM BUM KARINA PANKŪKU.

Rijkovari (uznāk). Nu? Kas jāsaka?

Bum Bum. Vācies prom, ļaunā Rijkovari!

Rijkovari. Ko?! Tu laikam esi aizmirsusi par nabadzītes Bam Bam likteni! Tu esi aizmirsusi par lietussargu!

Bum Bum. Nē, es neesmu aizmirsusi par lietussargu, bet šo pankūku tev nedabūt!

Rijkovari. Kāpēc tad tā?

Bum Bum. Tāpēc, ka šī pankūka ir domāta putniņiem!

Rijkovari. Nu un tad? Vai tad es neesmu Rijkovari? Es varu aprīt arī putniņiem domāto pankūku!

Bum Bum. Nē, tu nevari vis – jo es to nepieļaušu!

Rijkovari. Un kā tad tu to domā nepieļaut?

Bum Bum. Es kliegšu! Es saukšu palīgā labo Pankūku Feju!

Rijkovari. Bet tad taču es tevi pārvērtīšu par lietussargu!

Bum Bum. Lai glābtu putniņu pankūku, es esmu gatava pārvērsties arī par lietussargu!

NĀK PANKŪKU FEJA UN RIJKOVARI AIZMŪK.

Feja. Tā, te putniņiem būs otra pankūciņa! (Prom.)

Rijkovari (uznāk). Klausies, tu – dullā!...

Bum Bum. Es neesmu nekāda dullā! Lūdzu, neapsaukājies – tas ir ļoti neglīti!

Rijkovari. To es pati zinu, bet tāpēc jau esmu ļaunā burve, lai neglīti uzvestos!

Bum Bum. Es aicinu tevi kļūt par labo burvi!

Rijkovari. Ne prātā nenāk, bet ne jau par to es gribēju ar tevi runāt! Es gribēju ar tevi mazliet parunāt par pankūkām...

Bum Bum. Tur nav ko runāt – šīs pankūkas tu nedabūsi!

Rijkovari. Tu nepārtrauc mani! Es gribēju ar tevi parunāt ne tikai par pankūkām, bet arī par lietussargiem!

Bum Bum. Es nemaz neklausos tevī! (Demonstratīvi aizbāž ausis.) Ļa-ļa-ļa-ļa-ļa-ļa-ļa!
ļa!...

Rijkovari. Tas, starp citu, ir nepieklājīgi, bet tur atkal nāk tā nolāpītā Pankūku Feja!...
(Prom.)

Feja (uznāk). Nu lūk, un te jau trešā pankūciņa! Redzi, cik es ātri cepu! (Prom.)

Bum Bum. Ļoti ātri...

Rijkovari (uznāk). Klausies, mēs te pirmīt uzsākām sarunu par pankūkām un
lietussargiem...

Bum Bum. Neko mēs neuzsākām! Ej prom un liec mani mierā!

Rijkovari. Kāda runa – iedod man trīs pankūkas, un es likšu tevi mierā!

Bum Bum. Nē!

Rijkovari. Lai notiek – iedod man divas pankūkas, un es likšu tevi mierā!

Bum Bum. Nē!

Rijkovari. Tev žēl divu pankūciņu?

Bum Bum. Šīs pankūkas ir domātas putniņiem, nevis tev!

UZNĀK FEJA, RIJKOVARI AIZMŪK.

Feja. Turi ceturto pankūciņu! Vai pirksti nedeg?

Bum Bum. Var paciest!

Feja. Nu tad es traucos cept piekto pankūciņu! (Prom.)

Rijkovari (uznāk). Tu mani pierunāji – dod šurp vienu pankūku – un es lasos!

Bum Bum. Nevienu pankūku!

Rijkovari. Labi... tad man nekas cits neatliek, kā doties pēc buramrīkiem... un
pārvērst tevi par lietussargu...

Bum Bum. Jā – es esmu gatava uz visu!

Rijkovari. Prātīgi jau nu tas nav... bet, ja tu vēlies... lūdzu! (Prom.)

Feja (uznāk). Un, lūk, jau piektā pankūka!... Kas noticis? Kāpēc tu esi tik bēdīga?

Bum Bum. Tāpēc, ka tūlīt atnāks ļaunā burve Rijkovari ar saviem buramrīkiem... un
pārvērtīs mani par lietussargu... bet šīs piecas putniņiem domātas pankūkas...
aprīs...

Feja. Ļaunā burve Rijkovari?

Bum Bum. Jā... viņa man piedraudēja...

Feja. Ak tad tāpēc tu visu laiku esi tik izsalkusi... Nu pagaidi tu man, ļaunā burve
Rijkovari!... Tagad klausies, nabadzīte Bum Bum... Kad atnāks ļaunā burve
Rijkovari, tu pasaki viņai, ka atdosi nākamo – sesto pankūku... Norunāts?

Bum Bum. Norunāts... Un kas tad būs?

Feja. Tad tu redzēsi! (Prom.)

Rijkovari (uznāk). Nu – te ir mani buramrīki!... Kā būs ar pankūkām?...

Bum Bum. Būs.

Rijkovari. Nu – tā jau ir cita saruna! Dod šurp!

Bum Bum. Nākamo!

Rijkovari. Kādu nākamo?

Bum Bum. Sesto. Sesto pankūku es tev atdošu.

Rijkovari. Kāpēc ne piekto? Un kāpēc ne ceturto, trešo, otro vai pirmo?

Bum Bum. Tāpēc, ka sesto! Ja negribi sesto, tad nedabūsi nevienu!

Rijkovari. Nu, ja sesto, tad sesto... (Prom.)

Feja (uznāk). Lūk, šī ir burvju pankūka! Es to izcepu par godu ļaunajai burvei
Rijkovari. Tu ņem to droši!

Bum Bum. Paldies, labā Pankūku Feja!

Feja. Lūdzu! Kad Rijkovari satvers šo pankūku, tad nespēs vairs izkustēties no vietas
un blēs kā aita, kamēr neatdos šo pankūku kādam citam. Bet tu jau vari
iedomāties, ko viņai nozīmē atdot kādam pankūku!

Bum Bum. Varu gan!

Feja. Es tagad eju, un skatīsimies, kas tālāk notiks! (Prom.)

Rijkovari (uznāk). Nu?

Bum Bum. Lūdzu, mīlā Rijkovari – te tev būs pankūciņa!

Rijkovari. Nu ko tu... Bum Bum... tev jau droši vien pašai gribas...

Bum Bum. Nē! Šito negribas vis!

Rijkovari. Nu tad gan... tad gan es atļaušos šo pankūciņu... vienu pašu... (Paņem
pankūku un sastingst.) Bē!...

Feja (uznāk). Ko es redzu! Ļaunā burve Rijkovari! Kur tad tu biji pazudusi, ka tik ilgi
nerādījies?

Rijkovari. Bē!...

Feja. Saki taču labdien!

Rijkovari. Bē!...

Feja. Nē – saki labdien! Nesaki – bē!

Rijkovari. Bē!...

Feja. Izrādās, ka tā nemaz nav ļaunā burve Rijkovari! Izrādās, ka tā ir aita!

Rijkovari. Bē!...

Feja. Nu kā tad, ka aita! Piedod, aitiņ, ka es tevi uzreiz nepazinu!

Rijkovari. Bē!...

Feja. Bet, ja nu tu tomēr, aitiņ, gribētu kļūt par burvi Rijkovari, tad atdod savu
pankūciņu kādam citam!

Rijkovari. Bē!...

Feja. Nu, ja bē, tad bē... Nāc, nabadzīte Bum Bum, pabarosim putniņus, tad pašas
kādu pankūciņu ieēdīsim, bet aitiņa tikmēr lai pastāv un pablēj!

Rijkovari. Bē!...

Feja. Jā, jā – bē, bē!

Rijkovari. Bē!...

Bum Bum. Atdod nu man savu pankūciņu, tad tu atkal kļūsi par burvi Rijkovari!

Rijkovari. Bē!...

Bum Bum (paņem pankūku). Paldies tev, labā Rijkovari!

Rijkovari. Es tev neesmu nekāda labā! Es esmu ļaunā burve Rijkovari! Un es arī gribu
pankūkas!

Feja. Bet vai palūgt tu neproti?

Rijkovari. Protu! Bet kas tad es būšu par ļauno burvi, ja lūgšu? Ļaunās burves čiepj,
nevis lūdz!

- Feja. Tad paliec bez pankūkām! Nāc, nabadzīte Bum Bum! Pabarosim putniņus, pirms pašas ēdam!
- Bum Bum. Bet, mīļā Rijkovari – vai tad nav labāk būt labai burvei un zināt, ka Pankūku Feja tevi vienmēr pabaros, nekā būt ļaunai un čiept, nepārtraukti baidoties par to, ka tevi var pieķert un atkal pārvērst par aitu?
- Feja. Nav vērts ar viņu runāt – Rijkovari ir tik dumja, ka nekad nepiekritīs kļūt par labo burvi!
- Rijkovari. Es nemaz neesmu dumja! Ja Pankūku Feja apņemas mani barot ar pankūkām, cik vien sirds kāro, tad es esmu ar mieru kļūt arī par labo burvi!
- Feja. Bet zini, ka laba burve vispirms palīdz pabarot putniņus un tad tikai pati ķeras pie ēšanas!
- Rijkovari. Pati zinu! Cip, cip, putniņi! Cip, cip!
- Feja. Nu tā ir pavisam cita lieta!
- Bum Bum. Un, ja tu tagad esi labā burve, mīļā Rijkovari, tad pārvērt, lūdzu, šo lietussargu atpakaļ par nabadzīti Bam Bam!
- Rijkovari. Ja gribi zināt, tad tas ir parasts lietussargs, nevis kaut kāda tur Bam Bam! Es tevi vienkārši mānīju, bet tu, muļķīte, noticēji!
- Feja. Nav tiesa – Bum Bum ir laba sirds, un viņa it nemaz nav muļķīte!
- Teicējs. Un tā viņas baroja putniņus, bet pēc tam visas trīs sēdās pie galda un ēda pašas. Un tā no dienas dienā – vairākus gadus līdz pat šai baltai dienai. Sākumā labā burve Rijkovari aprija milzumdaudz pankūku! Bet pēc tam viņas ēstgriba pamazām mazinājās, un Rijkovari vienā ēdienreiz spēja aprīt tikai tikpat daudz pankūku, cik feja un nabadzīte Bum Bum par abām trijos gados...